

AL PAS DELS DIES

Per Joan David

La mitologia de JOSEO

El passat febrer, Intel.lecte ha presentat l'obra d'aquest jove artista local, ja habitual del món artístic sabadellenc per anteriors exposicions de bon record. La col·lecció que ens ensenya en aquesta oportunitat té una temàtica ben original, la mitologia grega i romana, que ha tractat exhaustivament: 46 peces d'acurada execució entre pintures, dibuixos al grafit i dibuix a colorit integren l'amplíssim catàleg de la mostra que ressenyem. Josep Lluís Garcia, Joseo, s'ha abocat en totes i cadascuna d'aquestes obres que palesen un intens -amorós- treball d'elaboració mental: el "puzzle", el "trencacaps", n'és el comú denominador. Les seves petites peces s'apleguen o s'escampen, ara prenent forma, ara provocant un buit dins el qual la forma pren cos. I la forma -la figura- hi és tractada amorosament: amb cura, amb "raffinatezza" de clàssic. Podria semblar, a primer cop d'ull, que el tema no és res més que un pretext per emplenar determinat nombre de superfícies, però hom s'adona des seguida que aquí hi ha quelcom més: hi ha no gens menys el món -l'interior i l'entorn- del pintor. Els seus amics i familiars han posat per les obres Eros, Júpiter, Ceres, Diana, Vesta, Minerva -impressionant-, Tetis i Calipso. El seu mateix entorn urbà duu aquests noms de carrer: Mart, Mercuri, Júpiter, Saturn...

Una pintura intimista, humana, surreal a voltes, que no es mereix una visualització superficial sinó una revisió pausada i atenta per copsar-ne no la delicadesa i l'habilitat de la mà sinó la poesia de la sensibilitat que l'ha concebuda.

A Joseo, quan pintava els déus, li devia tenir la mà un àngel...
Nasi Petit

Intel.lecte Art

JOSEP CURTIELLA

Dominant la tècnica al pastell i en possessió d'un dibuix ben afermat la resta, el color reafirma en tot moment les possibilitats d'unificació que constitueixen el tramata valorable de l'obra conjunta en la que l'enriquiment de les imatges creen com un conjunt poemàtic. Es tracta d'obres que promouen que l'espectador visqui en una realitat física. Amb la tècnica emprada veiem realitzats ço que a vegades hem enunciat com a model de treball, en el que les combinacions metòdiques dels seus elements realitzades a partir d'unes regles d'agrupació a les que d'avant mà l'artista s'ha sotmès.

Sala d'Art - Negre

ALFONS BORRELL

Creador de signes i colors en superfícies planes, l'entesa de les que caldrà reservar a un públic més que reduït, tota vegada que en la major part de les obres veiem la suposició de l'objecte, cosa que fins i tot per l'artista es converteix com una autodictadura en la que domina absolutament la simfonia dels colors tractats amb una madurada reflexió i dibuixada com si es tractés de valors autòctons, prescindint de les suggestions que tot realisme suggereix davant dels objectes naturals en els que s'instrumenta la lluita i crea la necessitat de seguir per camins diversos, en molts moments, malversadors de temps, per tal de conseguir comunicació i relació específica.

La pintura d'Alfons Borrell preten, al meu entendre, desviar el compromís a que subjecta la contribució que serveix a un medi social i que per tant es manté alié de tot humanisme; és una pintura neutra que ens invita de la preocupació a tot problema de servei i que per molts pot devenir un ajut a la mediació.

Intel.lecte - Galeria d'Art

TORRAS VIVER

"Homenatge a la primavera"

La passió per la cosa com a cosa és Realista i comprèn al propi concepte de la cosa, una

realitat en un sentir i un fer autòcton que no es trova fora, sinó que viu dins mateix de l'artista. Amb tot s'enganyarà qui pensi que amb l'enfrontament a la realitat simplement es tracta d'una simple còpia, ja que la visió que n'obtenim ens demostra que no és pas així.

Equilibrada la presència testimonial de les primeres lliçons apreses a l'ombra dels mestres, Vila Arrufat, Labarta, Farré, Muntané i Puigden-golas i sobrevaloran la incidència de la fogositat de un Santasusagna, l'obra en el seu conjunt és un autèntic testimoni d'una visió espiritualitzada d'una forma artística a la que s'adjunta una arriscada forma de judici personal. Ben a propòsit d'aquesta obra són les paraules escrites per Jacques Maritain que diuen: "Així perquè la mostra d'art és subjecte a un esperit humà, té la llei de la imitació, de les semblances, però depurada". Per altra part si ens atenim a la dita de Maurice Denis, de que "el fi de l'art és la delectació", posem com un exemple certament alligador l'obra intitolada ESCLAT = Rambla de les Flors, (Evocació impressionista) que tantmateix compleix el tal dictat, obra d'un impressionisme fecund i complidora de totes les lleis de la perspectiva, gairebé en ritual.

Tot Art - Galeria Pintures de

P. PUJADAS ROIG

Vet ací una obra que en conjunt satisfà principalment per la gran harmonia en que conviuen els components. Pujadas Roig viu les impressions dels moments totalment d'acord a un objectiu que el lliura de caure en un fer excessivament utilitari malgrat que la varietat i fogositat del color dominen en tot moment; l'artista guanya la lluita establint una forta personalitat, fins i tot individualista. Les llums en l'obra ens parlen i això ho fan cloent una justa interpretació del moment impressionant; són obres en les que la fantasia equilibrada de l'autor domina a l'enginy

constructiu, el que per la seva banda aclareix una bona formació bàsica. És una pintura que per damunt de tot altre fer ens aclareix la visió bo i allunyant-se encertadament de tot fenomen excitant. En fi, una bona pintura que ens allunya del tedi i si en veritat ens aclareix amb intel·ligència les altes dots de discreció que sobrepassen moments tempestuosos i en el camí lliure i clarificant adquireixen valors positius en el món de l'art.

Cau d'Art Sabadell

R. CALVO DURAN

El conjunt d'obres exposades són evidentment d'una època anterior en les que el domini de la figuració i el realisme imperaren i en les que es projectaven problemes de color de difícil realització precisament gairebé uniformitat dels tons. Obres pensades i meticulosament treballades, proveïdes d'una serenitat concloent i conseqüents a una ordenada precisió, obres que acreditaven uns estats d'ànim per part de l'artista en el que s'intuïa una reflexió severíssima i el trobar-se creixent en responsabilitat. Es tracta d'una manera de producció en moments passats que val tant com les que avui s'estableixen en els bons artistes actuals. Les obres exposades avui es desenrotllen igualment són dignes d'agermanar Belle-sa i Veritat.

Negre - Sala d'Art XAVIER CABA - Olis M. GIRBAU - Ceràmica

Xavier Caba, pintor ha aconseguit l'agermanament d'una forma quasi perfecta a l'expressió del caràcter que la visió neta i clarificadora de l'obra exigeix; en el fons veiem respirar l'intent de poetitzar la funció de les coses i en certs moments francament ho aconsegueix. És una pintura la seva lliure de complicacions; podriem dir-ne senzillament empro, reexida i esperanzadora i en la que impera una actitud pictòrica impresa de certa estilització decorativista.

Montserrat Girbau, és ceramista, i certament no es tracta

És una gentilesa de

negre

Passeig de la Plaça Major, 38
Telèfon: 726.56.38
SABADELL

d'una ceramista com una de tantes, la seva personalitat s'acusa saludable amb horitzons oberts i transmissora d'una obra ben realitzada en la que predomina l'elegància i el bon gust. Amb l'impuls de la roda ha tornejat models ceràmics contrastant la visió personal i simplement sense fer res de màgic ni de miracles ha realitzat composicions viàries afegint els aditaments que el treball del forn no pot fer, i centrant-se prevalentment a crear valors artístics a força d'imaginació.

Galeria Rovira
El "Sabadell 1900"
de **Jaume Mercadé**

En Jaume Mercadé ens ha tornat a sorprendre amb una altra de les seves monografies plàstiques. Aquesta vegada és un recull de més de quaranta

quadres de diferent format amb els quals ens presenta un Sabadell noucentista, aquell que alguns recorden o en tenen una llunyana evocació i d'altres que el descobreixen de bell nou.

Aquesta mostra d'en Mercadé és això o almenys vol ésser això: una evocació, retrospectiva ella per la qual cosa té una especial qualificació per l'autor, puix ha hagut de fer uns estudis, un treball de recerca a fi de poder reunir els suficients coneixements per reflectir-ho ara, i fins i tot ha procurat en alguns casos oferir-ho des de diferents angles.

Ja uns anys enrera en Mercadé ens oferí unes imatges retrospectives del vell Sabadell, que exposà a La Pinacoteca. Uns anys després ha insistit, si bé en aquesta mostra es fa més palès l'ofici i l'evolució del pintor.

ANOTACIONS COMPLEMENTÀRIES

Galeria Rovira
Paisatges de

PERE PICÓ

Pintures que s'han resolt plenament equilibrades i en les que les representacions florals prenen un relleu i una personalitat que justifica l'encert, així d'execució que de visió.

Agrupació Narcís Giralt
Pintures d'
ALICIA BOARDMAN

Pintures realitzades a l'oli i al pastell, serenes i de concepció tècnicament ben estudiades i en les que la força imaginativa deriva vers un intent poètic.

Sales 1ª i 2ª de
l'Acadèmia de Belles Arts
**Lluís Trepat, Coma Estade-
lla, Angel Jové, Rosa Sira,
Benet Rosell, Antoni Abat,
Perico Pastor, Josep Minguell
i Jesús Mauri, són un grup
d'artistes procedents de les
comarques lleidatanes, els que
en una exposició conjunta ens**

mostren els fruits d'una activitat, a totes llums interessants i amb les que aconseguen donar una clara visió del moment, que per nosaltres respon a una clara novetat.

Tot-Art

ANTONI COSTA

(En una pròxima edició pensem parlar-ne amb més detall i interès).

També comentarem la mostra de GUINOVART a l'Acadèmia de Belles Arts.

Fem-ne constància: Per fi, ens creiem obligats de qui fou el Ier. Premi guanyador doble, (dibuix i pintura), En Joan Lluís Jardí Baraja, a la II mostra Juvenil i Infantil d'Arts Plàstiques, convocada com a homenatge a Joan Miró i en la que concorregueren vint i cinc mil participants.

Jardí, pintor, resideix habitualment a Bellaterra i francament les obres presentades corresponen a un artista en plena personalitat, en quan a concepció, resoltes en un bon fer envejable. ■

A l'entorn del món de l'art:

ELS JOVES, LA NECESSITAT D'EXPRESSAR-SE, LA POCA POSIBILITAT D'EXPOSAR

Són molts els joves, tan nois com noies amb vocació artística i amb gran entusiasme per a expressar-se mitjançant els pinzells, els llapisos o el moldejar la pedra o el fang, que no poden exhibir el seu treball perquè no poden llogar una sala en una galeria d'art, donat el cost que això suposa; essent, per tant, un problema per a ells el poder ensenyar al públic la seva obra.

Pot donar-se el cas que a vegades aquest desig sigui prematur, que el jove artista no tingui encara la capacitat d'expressió i la tècnica prou acurada per rebre el que es pot dir el bateig de públic i de crítica, però sí que quan un artista ja porta un cert bagatge i és posseïdor d'una escola, d'una inspiració i d'una forma expressiva coherent, d'un bon aport de responsabilitat, el poder rebre aquest bateig, enfrontar el criteri públic, li sigui una experiència interessant i a tots ben necessària, ja que ajuda molt l'artista a obtenir una bona formació, fent que creixi en ell el sentit d'una responsabilitat molt més acurada i, sobretot, l'afany de superació.

És, aquell desencant o aquella afirmació d'una esperança, quelcom precís i l'empenta que l'ha de portar a sentir la necessitat d'ésser millor en la propera mostra que presenti a un públic. I això és també quelcom que cada dia es fa més difícil per els artistes joves, aquells que comencen a caminar dins de l'aventura de l'art, ja que no poden, majoritàriament, pagar el que val una

sala per a quinzena o menys dies. I així ens trobem que alguns d'ells es veuen aconhortats en aquesta il·lusió d'exposar, gràcies a l'aport que els proporcionen alguns cafès que, -a la nostra ciutat, per exemple-, com la "Cava del Planeta Miret", el "Cafè Romani", i en alguns llocs anàlegs de Barcelona, els deixen les seves parets, que els decoren amb les seves obres. Fet aplaudible, agradable, però són llocs on sols arriben els clients habituals, que poques vegades són gent que s'interessa per la pintura, sinó que acudeix a les seves tauletes a passar el ratet, a conversar o bé a trobar-se per tal de tractar qualsevol cosa o bé per l'amanyament amorós d'alguna parella, o de petits grups de tertúlia...

Caldria l'existència d'un servei cultural que es preocupés de suplir aquesta manca de possibilitats dels joves artistes proporcionant-los un nucli cultural on acudís molta gent interessada en l'art, en totes les seves especialitats, i on l'obra d'aquells pogués ésser exposada sense que això resultés una càrrega econòmica que no poden suportar. Que els començaments, en una paraula, no els fossin tant difícils i així l'entusiasme i el sentir-se compresos i ajudats, fes que el món cultural s'omplís tot ell d'una millor carena de possibilitats i no de tantes dificultats com es troben arreu des de sempre.

Rosa Ten

